

Doba zasnub: těšit se na manželství

První článek z nové série o významu lidské lásky. „Být zasnoubená rozhodně nebylo takové, jak jsem očekávala. Je to čas učit se milovat nesobecky, dát lásce konkrétní podobu a druhého člověka na první místo.“

13.03.2017

Od Tamara El-Rahi

„Lidská láska je nádherným dobrodružstvím. Říkám vám toto:

milujte se navzájem, mluvte a naslouchejte si, poznejte jeden druhého, respektujte se, protože každý z vás je pokladem, který patří druhému.

Nezapomeňte, že Bůh je náš Pán a je s vámi, že vás vidí a slyší. Náš Pán požehná vašemu manželství, rozjasní jej a naplní radostí. A bude to láska, která vás povede až do nebe.“ (Svatý Josemaría Escrivá)

Tento citát jsme vybrali na zadní stranu svatebního oznámení. Shrnuje, čemu já a můj manžel tak pevně věříme: Bůh nám dal sebe navzájem, naše manželství je pro nás cestou k radosti – a co je nejdůležitější, je naší cestou do nebe.

Jmenuji se Tamara. Je mi 26 let, jsem ze Sydney a právě si užívám první měsíce manželského života. Jsou to jen tři měsíce zpátky, co jsem prošla uličkou v kostele k úžasnému budoucímu manželovi, zažila jsem

drastickou změnu životního stylu a tím udělala další krok ve svém povolání k manželství. Kdybych však nevěděla a nenaučila se určité věci během přípravy, nemyslím si, že by vše bylo tak krásné.

Nic není jako být zamilovaný. Pokud jde o vztahy, jako docela rozumný a přirozeně vedený člověk jsem nikomu předtím své srdce nedala opravdově. Ale když jsem potkala svého manžela, vznášela jsem se nadšením z toho, že jsem potkala muže, který sdílí stejnou víru a hodnoty, kterého nikdy nebudu mít dost, a který mě má rád tak, jak jsem to nikdy předtím nezažila. Po všech obtížnostech jako nezadaná se ukázalo, že je možné najít někoho, kdo je dobrý a zároveň atraktivní! On je lepší než všechno, co jsem si kdy přála, je úplným a jasným důkazem toho, že roky mojí modlitby za skvělého manžela byly vyslyšeny.

V deseti měsících našeho chození šlo o vzájemné zamilování se, takže jsme se na období po zasnoubení dívali jako na prohlubování této lásky, poznávání našeho povolání k manželství a pokládání základů pro nádherné dílo života. Tento přístup byl myslím zlomový: zažili jsme velmi šťastné období navzdory těžké práci, náhlým zvrátům a nezdarům – a věřím, že jsme se vyhnuli tomu, co mohlo být časem nepříjemností a rozdělení.

Být zasnoubená rozhodně nebylo, co jsem očekávala. Díky vyrůstání v kultuře, která romantizuje všechno kolem svatby, nelze ani dívce s největším rozhledem vyčítat představu o kouzelném čase zasnoubení, který se skládá výhradně z ochutnávek dortů, zkoušení krásných šatů a ovíněných večerí pro budoucí manželku. Jak se ukázalo, není to úplně o tom.

Zjistila jsem, že doba zasnoubení po křesťanech vyžaduje více než jen materiální organizaci budoucnosti. Byl to přece čas na bezprostřední přípravu na manželství – naše povolání; smysl našeho života! Po manželském kurzu, který trval jeden víkend jsme si uvědomili, že nedává smysl trávit roky života ve škole a na univerzitě přípravou na kariéru, a přípravě na takový závazek a dílo celého zbytku života vyhradit pouhé dva dny!

Chtěli jsme, aby naše příprava na manželství byla více než jen plánování míst na hostině a aranžování květin. Požádali jsme o hlubší duchovní přípravu od kněze, který nás bude oddávat. Naším cílem bylo plně pochopit úžasnost blížící se svátosti (i když jsme slyšeli věci, které jsme již věděli, byl to správný způsob zaměření se na skutečný a nepovrchní účel našeho svatebního dne). Hledali jsme radu v dobrých

knihách a u dobrých přátel, každá překážka byla pro nás tréninkem na budoucí výzvy manželského života. Manželství jsme také samozřejmě zahrnuli do naší modlitby, protože nám bylo jasné, že pokud bude Bůh uprostřed našeho manželství, tak se o nás postará.

Když se na to dívám zpětně, má příprava na manželství začala již dávno před tím, než jsem potkala svého manžela. Začala už doma a to je ideální případ také pro ostatní. Vidět jednotu a oddanost mých rodičů a zažít lásku v rodině (která měla více sourozenců) bylo nejlepší ukázkou toho, co manželství, láska a rodina skutečně jsou. Můj manžel zažil v dětství to stejné. Říká se, že děti jsou nejvíce v bezpečí, když ví, že se jejich rodiče navzájem milují: to bylo něco, co jsme oba zcela jasně cítili. I při hádkách běžného života jsme měli pevnou jistotu, že rozvod nepřípadá v úvahu a že se naši

rodiče nikdy neopustí. Příklad naučí více než tisíc slov! Můj domov byl místem, kde jsem se naučila lidským hodnotám, které doufám jednou předám svým dětem; kde jsem rostla ve víře a charakteru pod vedením svých rodičů.

Poznávat se navzájem do hloubky

Myslím si, že poznat někoho opravdově trvá celý život – a že budeme s manželem zjišťovat nové věci, dokud nezemřeme. Nicméně jistě existuje určitá míra poznávání, která byla rozhodující během našeho chození a zasnoubení.

Při našem třetím rande můj manžel navrhl, aby to už bylo oficiální – ale já jsem odpověděla, že mám pro něj ještě nějaké otázky. Můj první dotaz se týkal katolické víry, a zda má s vírou nějaké obtíže. Mluvte rovnou k věci! Jako dva přímí lidé jsme spolu probrali vše počínaje otevřeností našeho vztahu vůči dětem, a to vše

během pár týdnů: nemohu dostatečně zdůraznit, jak bylo nádherné vědět, jak na tom jsme! Vidím tolik dlouhodobých vztahů, v kterých nebyla otevřena zásadní témata a nebyly položeny důležité otázky – často možná proto, že se jeden nebo druhý bojí, jaká by byla odpověď. Nemyslím si, že je to nejlepší cesta do manželství – bát se odpovědí a jen doufat v to nejlepší! Jak mi jedna z mých přítelkyň před svatbou řekla: byla si jistá svým mužem, protože věděla, že až budou mít děti a něco by se jí stalo, on by je vychoval stejně jako ona. Jak nádherné! Toto je však něco, co nezjistíte, pokud nepovedete správné rozhovory.

O čem se má tedy správně diskutovat? Z mé zkušenosti je důležité mluvit o mnoha věcech. Mluvili jsme o dětech – začali jsme tím, že chceme být vůči dětem otevření. Být v rozporu ohledně dětí

může být velmi bolestné a stresující v začátcích manželství. Také jsme probrali, jak bychom chtěli naše děti vychovávat, přestože nám bylo jasné, že mnoho těchto témat přijde ještě později znovu a více podrobněji, až budeme mít dítě. Bavili jsme se o naší představě domácnosti – vytoužený životní styl, jestli role pohlaví budou tradiční nebo ne, co se asi změní, až přijdou děti, o naší naději, že jednou bude moci jeden z nás zůstat doma s dětmi. Probírali jsme finance – hned po zasnoubení jsme už měli „naše peníze“, ale naše výdaje a návyky se přesto musely změnit, což jistě ovlivnilo naši současnou situaci manželství. Mluvili jsme o svých rodinách: samozřejmě, každý už měl blízko k rodině toho druhého, ale pomohlo nám to více pochopit jak druhá rodina funguje – každá rodina je unikátní! Také jsme se bavili o tom, co pro nás manželství znamená – vždyť v tomto přece musíme být na jedné vlně, nebo ne?

Mluvili jsme také o utrpení. Zdá se to být trochu divné v takovém šťastném období života, že? Nicméně mě vždy napadají slova svatého Josemaríi Escrivá z knihy Jít s Kristem: *„Na druhé straně jsou bolesti a protivenství... Ale kdo si myslí, že všechny tyto potíže znamenají už konec lásky a radosti, má o manželství a o lidské lásce ubohou představu. Spíše je tomu tak, že teprve až „zdomácní“ city, roste sebedarování a něha – a projeví se pravá a hluboká láska, silnější než smrt.“* To mi přijde krásné a vskutku pravdivé. Dvojice, které společně prošly všemi bouřemi, jsou těmi, které mají nejsilnější lásku. Kolik je skrytého heroismu v tom, když milují někoho přes obtíže, i když to není jednoduché!

Jedna z věcí, které nám skutečně pomohly lépe poznat jeden druhého, bylo společné plánování svatebního dne. Připadá mi, že mnoho párů

nechá plánování buď jen na nevěstě, nebo jen na ženichovi – jaká promarněná příležitost pro růst v týmové práci! Během našeho času zasnoubení jsme museli udělat tolik velkých rozhodnutí, která ovlivnila nás, naše rodiny a přátele. Kolik jsme se takto naučili – nejen o zájmech druhého, ale také o tom, co ho při běžném rozhodování ovlivňovalo. Museli jsme se naučit lépe komunikovat a růst. Já jsem například spíše uvolněná a ráda jsem přenechala hlavní slovo v plánování svému snoubenci. Ovšem aby se to všechno zvládlo, museli jsme oba přiložit ruku k dílu. Skutečně jsem poznala zlepšení organizačních schopností, zatímco on rostl v něžnosti při trpělivém jednání se mnou.

Čistota

„Zahrnuje-li láska manželskou čistotu, je manželský život výrazem

správného chování, muž a žena se navzájem chápou a cítí, že jsou sjednoceni. Když se však zvrhne božské dobro sexuality, ztrácí se důvěrnost, a muž a žena si nemohou už pohledět do očí.“ (Svatý Josemaría vJít s Kristem)

Na jedné svatbě před pár lety řekl kněz něco, co mi navždy utkvělo v paměti. Řekl, že ty páry, které se rozhodly žít čistě, byly schopny se vzájemně poznat mnohem lépe než většina ostatních párů.

Ano, jaká pravda! Mnohé páry si představují čistotu jako pravidla – jmenovitě: „Nesmíte mít sex.“ Já a můj manžel jsme ovšem čistotu viděli jako nádherné potvrzení naší lásky - spíše tedy: „Musíte se nejprve navzájem poznat a naučit se opravdově milovat jeden druhého, a z tohoto důvodu si užívat s tím spojené výhody až později!“ Až příliš mnoho párů skočí do sexuálního

vztahu hned na začátku a nechají se tak strhnout od samotného poznávání toho druhého. Sex je vrcholným výrazem lásky, ale v naší době se využívá jinak: pro rozhodování, chci-li s někým setrvat nebo ne; pro fyzické a hormonální spojení s někým, koho jsem ještě ani rozumově nepřijal k sobě; jako sociální aktivita... jak ponižující.

Statistiky ukazují, že lidé v manželství mají nejlepší milostný život; není divu, když jsou v důvěrném vztahu s osobou, která druhého zná, miluje ho bezpodmínečně a přijala závazek zůstat s druhým v dobrých i zlých časech. Jen při takovém druhu jistoty je vhodný tento intimní vztah – úplné a naprosté odevzdání sebe samého jako lidské bytosti.

To nám však pochopitelně nijak neulehčilo z praktického pohledu snahu o čistý život během doby

našeho zasnoubení, věřte mi. Jsme stvořeni z těla a duše, s růstem v lásce potom pochopitelně přichází také silnější touha po fyzickém spojení, což bylo nepřetržitou bitvou, kterou jsme museli bojovat (byla podstatně jednodušší díky tomu, že jsme oba dva bojovali pro stejnou věc). Vždyť nám bylo jasné pravé jádro problému – sexuální vztah před manželstvím je podobná věc jako navzájem si lhát – a lhát svému snoubenci není tou nejlepší cestou k budování pevného základu!

Vzájemně jsme se kvůli tomu tolik respektovali! Manželský akt znamená totální sebeodevzdání a bez svátosti právě toto chybí. V tomto kontextu se může sex lehce stát využíváním druhého, což má za následek spíše vytváření odstupů mezi dvěma lidmi než vytouženou jednotu. Žít čistě je způsobem, který nás naučil milovat jeden druhého lépe a nesobecky – chtít pro druhého to nejlepší, i přestože to byla těžší

cesta. Byl to také skvělý trénink na chvíle v manželství, kdy zrovna sex nebude možný: abychom si i přesto stále dokázali projevit lásku bez samotného aktu.

Závěrem

Když už jsme se k tomu dostali – doba zasnoubení je pouhým začátkem cesty. Je to čas, kdy se jede z kopce a do kopce, kdy hledáme, objevujeme a učíme se. Říci „ano“ znamená ohromné štěstí a pokojný pohled do budoucna, protože jsem zvolila toho pravého. Naučit se milovat nesobecky, dát lásce konkrétní podobu a dávat druhého na první místo – to je lekcí, která může trvat celý život. Jistě, mohou to být velmi náročné časy, nicméně když je tato námaha správně nasměrována, abychom si díky ní uvědomovali pravý smysl našeho svatebního dne, stává se doba zasnub

časem růstu nás obou jako
jednotlivců i nás jako týmu.

Doba zasnoubení rozhodně
neznamená pohodu. Co nic nestojí,
za nic nestojí. Ale je to nádherný,
opravdu nádherný čas, který může
obohatit a posílit osobní charakter;
stejně tak položit základy šťastného,
naplněného a plodného manželství.
Nejdůležitější je dělat každý krok
cesty společně s Bohem a vše bude
na konci dobré.

---

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/doba-
zasnub-tesit-se-na-manzelstvi/](https://opusdei.org/cs-cz/article/doba-zasnub-tesit-se-na-manzelstvi/)
(04.04.2025)